

Cudzoziemcy pracujący w Polsce

Dla określenia obowiązków podatkowych osoby, która osiąga w Polsce dochód, ale może podlegać opodatkowaniu również w innym państwie, kluczowym jest określenie, gdzie w rozumieniu prawa podatkowego znajduje się jej miejsce zamieszkania.

Za osobę mającą miejsce zamieszkania w Polsce uważa się osobę, która posiada na terytorium Polski centrum interesów osobistych lub gospodarczych (tzw. ośrodek interesów życiowych – np. miejsce, gdzie znajdują się członkowie jej najbliższej rodziny, z którym wiąże swoją przyszłość, bądź w którym prowadzi stałą działalność) lub też przebywa na terytorium Polski dłużej niż przez 183 dni w trakcie roku podatkowego.

Uwaga: warunek przebywania na terytorium Polski dłużej niż przez 183 dni w roku nie musi być spełniony w drodze nieprzerwanego pobytu. Wystarczy, by osoba fizyczna spędziła w Polsce łącznie więcej niż 183 dni w roku (dla osób fizycznych rok podatkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym).

Osoba, która ma na terytorium Polski miejsce zamieszkania posiada status tzw. rezydenta i podlega tzw. nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu – podlega w Polsce opodatkowaniu od wszystkich osiągniętych dochodów, niezależnie od ich źródła uzyskania, tj. bez względu na to w jakim państwie je uzyskała.

Uwaga: Osoba mająca na terytorium Polski miejsce zamieszkania w rozumieniu ustaw podatkowych podlega opodatkowaniu w Polsce od całości swoich dochodów niezależnie od swojego obywatelstwa.

Osoba, która nie ma na terytorium Polski miejsca zamieszkania, z podatkowego punktu widzenia posiada status nierezydenta i podlega tzw. ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu – to znaczy podlega w Polsce opodatkowaniu wyłącznie od dochodów (przychodów) osiągniętych na terytorium Polski.

Zgodnie z Polskimi przepisami podatkowymi za dochody osiągnięte na terytorium Polski uważa się w szczególności dochody z:

- 1) pracy wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
- 2) działalności wykonywanej osobiście na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
- 3) działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości, w tym ze sprzedaży takiej nieruchomości.

Opodatkowanie nierezydenta – pracownika

W przypadku, gdy nierezydent w rozumieniu ustaw podatkowych jest pracownikiem uzyskującym dochód z tytułu stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, jego dochód podlega opodatkowaniu na zasadach ogólnych, tj. według skali podatkowej.

Ma również obowiązek złożenia w terminie do 30 kwietnia roku następnego Zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym (PIT-37) chyba, że po złożeniu oświadczenia PIT-12 zostanie złożone roczne rozliczenie podatkowe przez płatnika składek – w takim przypadku płatnik sporządza Roczne obliczenie podatku od dochodu uzyskanego przez płatnika PIT-40.

Pracodawca zobowiązany jest natomiast do sporządzenia oraz dostarczenia zarówno podatnikowi, jak i właściwemu urzędowi skarbowemu Informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-11.

Wymienione zeznania i informacje powinny zostać złożone do urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

Opodatkowanie nierezydenta – działalność wykonywana osobiście

Przychody z tytułu wykonywania usług, na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło od zlecniodawcy będącego przedsiębiorcą, przychody uzyskane na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menadżerskich lub umów o podobnym charakterze bądź niektóre inne rodzaje przychodów kwalifikowanych do źródła przychodów z tytułu działalności wykonywanej osobiście, osiągnane przez nierezydenta nie prowadzącego działalności gospodarczej, podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób fizycznych według stawki 20%. Płatnikiem jest w takim przypadku wypłacający wynagrodzenie.

Nierezydent osiągający tego rodzaju przychody nie ma obowiązku składać Zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym (PIT-37). To pracodawca wypełnia wszelkie obowiązki związane z rozliczeniem podatku od wypłaconego wynagrodzenia.

Nierezydenci mający miejsce zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej mogą jednak to uczynić i złożyć

zeznanie podatkowe co wiąże się z opodatkowaniem tych dochodów według skali podatkowej, a nie zryczałtowaną stawką 20%. W takim przypadku w zeznaniu uwzględnione mogą zostać koszty uzyskania przychodów, zaś pobrany zryczałtowany podatek wykazać należy jako zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizyczny. Do złożonego zeznania nierezydent musi dodatkowo dołączyć tzw. certyfikat rezydencji Państwa, w którym dla celów podatkowych ma miejsce zamieszkania.

Uwaga: W takim przypadku warunkiem jest istnienie podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym dana osoba ma miejsce zamieszkania.

Płatnik zryczałtowanego podatku dochodowego składa w formie elektronicznej do końca lutego roku następnego, lub do końca stycznia w formie papierowej, Informację o wysokości przychodu (dochodu) uzyskanego przez osoby fizyczne niemające w Polsce miejsca zamieszkania IFT-1/IFT-1R.

Na pisemny wniosek podatnika płatnik ma również obowiązek wystawienia w ciągu 14 dni informacji IFT-1.

Obie informacje płatnik przekazuje zarówno podatnikowi jak i urzędowi skarbowemu właściwemu do spraw opodatkowania osób zagranicznych.

Urzędy skarbowe właściwe do spraw opodatkowania osób zagranicznych

Zgodnie z § 5 ust. 2 pkt 2 [rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie właściwości organów podatkowych](#) właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych nierezydentów nieprowadzących działalności gospodarczej ustala się ze względu na:

- a) miejsce zamieszkania lub adres siedziby płatnika, w przypadku gdy pobór podatku następuje za pośrednictwem płatnika,
- b) miejsce pobytu podatnika, jeżeli pobór podatku następuje bez pośrednictwa płatnika,
- c) miejsce wykonywania czynności, z tytułu których uzyskiwany jest przychód, w szczególności ze względu na miejsce świadczenia usług (wykonywania pracy), jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w lit. a lub b.

Organem podatkowy właściwym dla odpowiedniego województwa są:

- 1) w województwie dolnośląskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Wrocław-Psie Pole;
- 2) w województwie kujawsko-pomorskim - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy;

- 3) w województwie lubelskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Lublinie;
- 4) w województwie lubuskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Zielonej Górze;
- 5) w województwie łódzkim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź-Śródmieście;
- 6) w województwie małopolskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Kraków-Śródmieście;
- 7) w województwie mazowieckim - Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście;
- 8) w województwie opolskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Opolu;
- 9) w województwie podkarpackim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie;
- 10) w województwie podlaskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Białymstoku;
- 11) w województwie pomorskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdańsku;
- 12) w województwie śląskim - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Katowicach;
- 13) w województwie świętokrzyskim - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach;
- 14) w województwie warmińsko-mazurskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego w Olsztynie;
- 15) w województwie wielkopolskim - Naczelnik Urzędu Skarbowego Poznań-Nowe Miasto;
- 16) w województwie zachodniopomorskim - Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w Szczecinie.

Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania

W odniesieniu do obowiązków podatkowych osoby, która może podlegać opodatkowaniu zarówno w Polsce jak i za granicą, kluczowym jest, czy Polska zawarła z krajem mogącym opodatkować dochód tej osoby tzw. umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania. Zgodnie z polską Konstytucją, w przypadku niezgodności ustawy z ratyfikowaną umową międzynarodową pierwszeństwo ma umowa międzynarodowa. To [umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania](#) rozstrzyga w pierwszej kolejności, w którym kraju dany dochód będzie podlegał opodatkowaniu.

Uwaga: Podatnik może skorzystać z zasad opodatkowania wskazanych we właściwej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania o ile dysponuje aktualnym na dany czas certyfikatem rezydencji podatkowej z Państwa, w którym dla celów podatkowych ma miejsce zamieszkania.